

Oponentský posudek na práci:

MUDr. Radka Hazuková

„B-TYP NATRIURETICKÝ PEPTID U CHRONICKÉ BIVENTRIKULÁRNÍ
STIMULACE“

Autorka testovala hypotézu, že sledování změn koncentrace B-natriuretického peptidu (BNP) v krvi může představovat vyšetření užitečné při optimalizaci kardiostimulace u nemocných s chronickým srdečním selháním.

Studie byla koncipována v době, kdy se začala u nemocných se srdečním selháním prosazovat resynchronizační léčba, hledaly se objektivní doklady pro to, že biventrikulární stimulace, popř. stimulace levé komory má výhodu oproti klasické dvoudutinové stimulaci z pravé síně a pravé komory. V kontextu doby bylo tedy zvolené téma aktuální.

Práce je metodicky provedena velmi pečlivě. Toto platí jak pro přesnou definici souboru nemocných, design studie i vlastní provedení. Je precizně popsán způsob odběru i zpracování krevních vzorků BNP, což, jak vyplývá z rozboru literárních prací v diskusi, není vždy pravidlem. Práce má úctyhodný rozsah 185 stran, včetně 323 literárních odkazů. Z toho je však prvých 72 stran věnováno úvodu, kde autorka shrnuje problematiku srdečního selhání, resynchronizační léčby a natriuretických peptidů. Tato část práce podává spíše učebnicové informace a je z hlediska disertační práce nadbytečně rozsáhlá. Vlastní bibliografie autorky dokládá publikační a přednáškovou aktivitu autorky. Obsahuje práce v recenzovaných časopisech včetně 4 prací v časopisech s IF, z toho u jednoho je autorka uvedena na prvním místě. Z hlediska disertační práce jsou kriteria publikační aktivity více než dostatečně splněna.

Základním přínosem práce je objektivní doklad o inferioritě pravokomorové stimulace ve srovnání se stimulací biventrikulární nebo stimulací levé srdeční komory. Důležité je též zjištění, že biventrikulární stimulace nepřináší žádné výhody oproti stimulaci levé komory, alespoň co se týká vzestupu BNP. Práce též poukázala na významnou skutečnost, že po změně stimulačního režimu na méně výhodný dochází k vzestupu koncentrace BNP s časovým odstupem – v této práci po 3 hodinách. Tato informace je v souladu s představou o tvorbě a vyplavování BNP a má význam i pro design dalších studií hodnotících akutní efekt různých zákroků.

Cenné jsou i získané zkušenosti s variabilitou serových koncentrací BNP. Údaj o velmi vysoké interindividuální variabilitě BNP je v souladu s předchozími nálezy, přínosem je přístup autorky k hodnocení variability intraindividuální. Zde jsou v literatuře značně rozporné nálezy. Autorka přispívá zjištěním, že variační koeficient je závislý na velikosti vstupní hodnoty BNP. U nemocných s vysokou koncentrací je variační koeficient relativně nízký, což usnadňuje interpretaci změn.

Lze jednoznačně konstatovat, že práce splnila sledovaný cíl. Je vypracována velmi pečlivě, v celém textu jsem objevil pouze 2 překlepy (uvádím jeden ze str. 110, kde autorka *objetuje* hodnotu podnětu).

Předložená práce prokazuje předpoklady autorky k samostatné tvořivé vědecké práci a doporučuji ji přijmout k obhajobě pro udělení titulu PhD.

K autorce mám následující otázky:

1. Doporučuje autorka provádět vyšetření BNP u pacientů s resynchronizační léčbou v praxi ?
2. Může být hodnocení BNP užitečné při volbě optimálního režimu biventrikulární stimulace ? (např. nastavení A-Vzpoždění, V-V synchronie).
3. Je možné metodu stanovení BNP využít pro upřesnění indikace up-grade ze stimulace PK na biventrikulární kardiostimulaci ?
4. V práci jsou dodrženy velmi striktní podmínky pro odběr BNP, kterých bude v praxi těžké dosáhnout. Jaké podmínky považuje autorka pro získání reprodukovatelných výsledků za minimální ?

21. 1. 2009

Doc. MUDr. I. Málek, CSc.